

MESIKÄMMEN

1/2010

Aage Lahtinen sprintin maalissa Veteraanien MM-kisoissa syksyllä 2009.

[Lue Aagen erinomainen kirjoitus kisoista.](#)

Mesikämmenet ry. (p.v.1967)

Pankit:

OKOPANKKI 578007-514826

Kilpailutili:

OKOPANKKI 578007-260412

Vakuutusasioimisto:

Pohjola-Yhtiöt 999 9447-0

JOHTOKUNTA

Puheenjohtaja

Ossi A. Saarinen

Suolakivenkatu 18 A 5, 00810 Helsinki
k.694 4143, 0400-624 993

Varapuheenjohtaja

Kalle Tolonen

Hyljevenneentie 1 I 18, 02260 Espoo
P & f 863 1267, 050- 598 2641

Sihteeri

Atso Mäkinen

Penttiläntie 14, 00740 Helsinki
p. 3463984, fax 3463981
0400 316088

Rahastonhoitaja

Matti Laitinen

Purokatu 10-12 E 25, 06400 Porvoo
k.019-5752753

Johtokunnan muut jäsenet:

Tapio Reijula

Ryytimaantie 3 C 10, 01630 Vantaa
k.8548651, t.6930806

Onni Ilonen

Myllypadontie 2 D 272, 00920 Helsinki
0400 431809

Rauli Pekkala

Kalliokuja 8, 00760 Helsinki
040 5001468

Kari Tolonen

Pursutie 2 F, 04260 Kerava
050 5201799

Jäsenrekisteri/karttamyynti

Tapio Reijula

Kilpailuihin ilmoittautumiset

Kalle Tolonen

Valmennus Kari Tolonen

Tiedotus Atso Mäkinen

Sähköpostiosoite:

atso.makinen@atsoft.fi

Kotisivu:

www.atsoft.fi/mesik/

Mesikämmen-lehti 36.vuosikerta

Toimitus: Kyösti Saksman

Sähköpostiosoite:

kyosti.saksman@pp1.inet.fi

SUUR- TAPAHTUMAT KUTSUVAT

Tätä kirjoittaessani Jukola 2010 on vielä edessäpäin. Mahdollisesti kun luet tätä, Jukola on jo takanapäin. **Luet kuitenkin tärkeätä julkaisua, ensimmäistä Mesikämmen-lehteä netissä. Tervetuloa lukijakuntaan.**

Jukola herättää muistoja. Viesti on nyt neljättä kertaa Kytäjällä. Omat muistoni alkavat vuodelta 1956, jolloin 35 joukkuetta 122:sta läpäisi reitin. Silloisen seurani Eräkärppien huippujoukkue oli liikaa jäljessä kakkosvaihdossa ja suljettiin kilpailusta. HS:n voittoaika oli 13.09,12 ja Eräkärpät 2 18.36,30. Hidasta oli meno.

Vuonna 1970 Mesikämmenet selvisi plakettikantaan. Komea 10 sija tuli joukkueella Tapio Reijula, Reijo Seitajoki, Pekka Kokkonen, Keijo Laine, Heikki Antila, Aarre Järvinen ja Juha Penttinen. Aika oli 10.40,35 kun voittaja HS kulutti aikaa 10.05,28.

Vuodelta 1981 minulla ei ole muistoja, kun olin muilla suunnistusmaisemilla. Edustus oli kuitenkin komea, Mesikämmenillä oli 10 joukkuetta ja Venlat päälle.

Sitten nykypäivään. Vaikka joukoillemme on tullut ikää, ei se haittaa. Nyt meillä on suuri ponnistus syksyllä. 19.9 järjestämme yhdessä Rasti-Jyryn kanssa SM-viestit. **Toimitsijaksi tarvitaan jokaista, ennen kilpailua, kilpailun aikana ja kilpailun jälkeen.** Nyt sana kiertämään tuttavienkin kesken, järjestelyissä on kivaa. Tehkää ilmoittautumiset pikaisesti Kalle Toloselle.

Vielä yksi asia. Itärasteja ei saa jättää pelkästään kumppaniseuran ja seuran johtokunnan hoidettavaksi. Jäsenyydellä on myös velvollisuuksia.

Menestyksellistä suunnistuskesää.

Ossi

Veteraanikisat Sydneyssä 2009

FIT, FUN&FOREVER YOUNG-tunnuk-
sen merkeissä kokoontui 10.–
18.10.2009 väliseksi ajaksi yli 28.000
veteraaniurheilijaa Sydneyn World
Masters Games'eihin.

Osaksi Masters Gamesia oli liitetty
myös vuoden 2009 veteraanisuunnis-
tus-MM. Suunnistajia oli n.1100, jois-
ta 118 Suomesta, näiden joukossa Siir-
ilöiden perhe ja allekirjoittanut tämän
lehden lukijoista.

Päähuomion Sydneyn lehdistössä
saivat luonnollisesti australialaiselle
suurelle yleisölle tutummat lajit kuten
purjehdus, uinti, pyöräily, hengenvelas-
tus-surfing (mitä se sitten lieneekin) ja
pallolun joukkuepelit. Yksittäisinä kil-
pailijoina esiteltiin lehdissä sanoin ja
kuvin lajiensa teräsmummoja ja -vaa-
reja, mm. naisten heittolajien viisiotte-
lun (kuula, kiekko, painonheitto, keihäs
ja moukari) voittanutta Ruth Frithia yli
100-vuotiaiden sarjassa. Toki suunnis-
tuskin sai oman huomionsa, varsinkin
Sydneyn metropolialueella pidetyt
sprintin karsinta ja finaali.

Ns. pitkien matkojen kilpailut pidet-
tiin Masters Gamesien eri tapahtumis-
ta kauimpana Sydneyn keskustasta,

matkaa finaalin kilpailukeskukseen ker-
tyessä yli 200 km ja siksi ne kiinnosti-
vatkin lähinnä vain paikallisia lehtiä.

Sprintin karsinnat käytiin Macquarie-
yliopiston kampus-alueella n.15 km
pohjoiseen ydinkeskustasta. Pääosa
rataa kulki rakennusten ja niitä ympär-
öivien viheralueiden sokkeloissa, ras-
tipisteinä patsaita, porttikäytäviä, yksit-
täisiä puita. Sprintin luonteeseen
kuuluu myös ansojen virittäminen: mm.
M75-radalla oli erään rastipisteen lä-

heisyyteen johtavalla optimireitillä ma-
talan, harvahkon ja helposti ylitettävän
pensasaidan rajaama käytävä, joka
päätyi umpikujaan. Aita oli merkitty vih-
reällä kielletyn alueen viivalla. Läheisyy-
dessä istui eräs nuorimies lehtiön ja
kynän kanssa. Liekö tämän ansan ”an-
siosta” vaiko ongelmasta SportIdent -
vuokratikun kanssa, mutta omassa
sarjassani oli hylkäysprosentti yli 20.
Salmenkylän Jussikin, joka lähti mat-
kaan kameran kanssa sai jostain syystä
tuloslistaan merkinnän ”mp”.

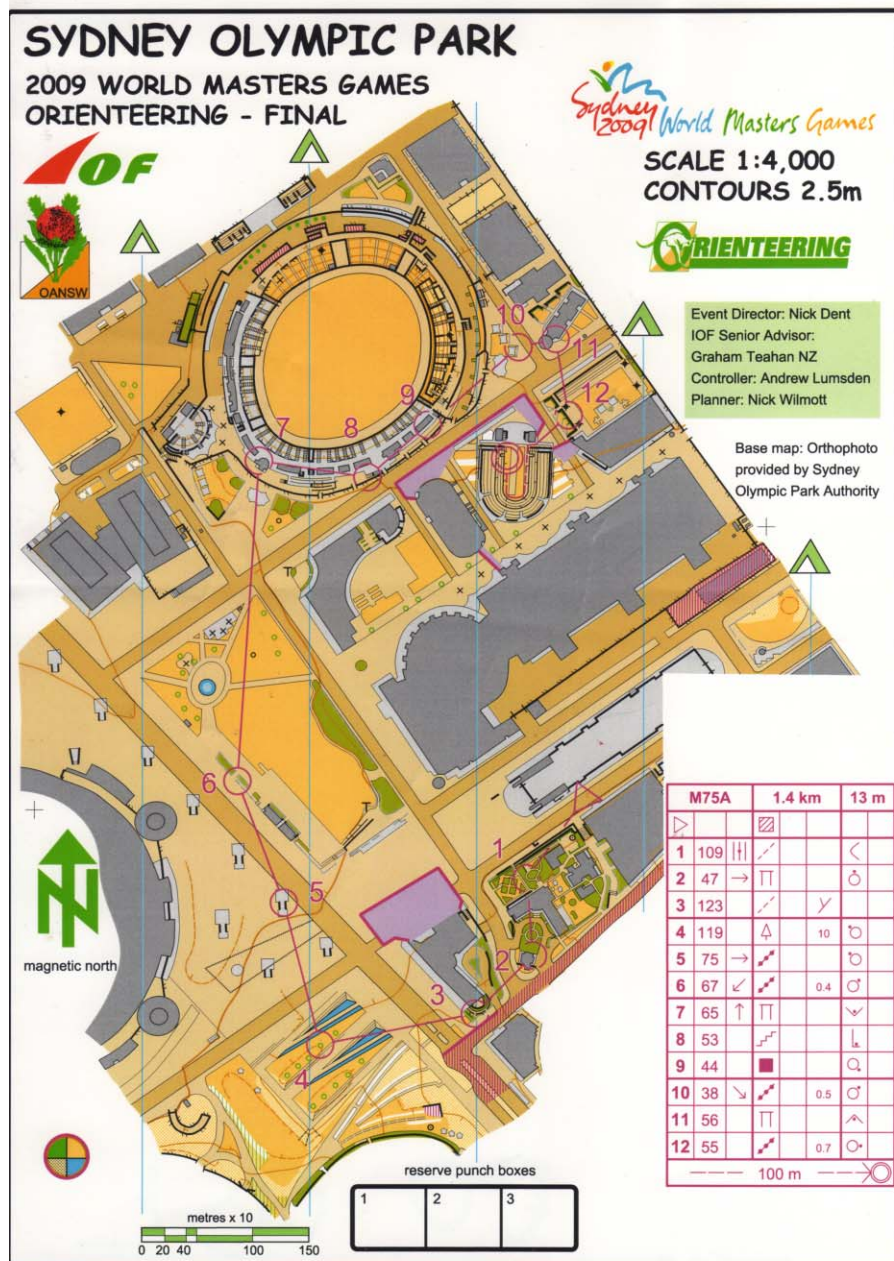

Seuraavana päivänä juostiin finaali Sydneyn olympiapuistossa, eli vaivihkaa ollaan suunnistuksesta tekemässä olympialajia? Ainakin suunnistukselle saatiin näkyvyyttä, kirjava-asusteisten kisailijoiden puikkelehtiessä sunnuntaiulkoilulla olevien aussien joukossa.

Olympiapuistossa rakennukset eivät sillä tavalla muodostaneet labyrinttiä kuten edellisenä päivänä Macquarieyliopiston kampuksella joten suoraan vain menoksi rastilta toiselle melko avo- naisessa maastossa. Järjestäjien koiruuk- sia saattoi olla erään rastiympäristön hiukan epäselvät kuviot, jossa tarkkaan katsoen saattoi nähdä patkän vihreää viivaakin. Ainakin rastin lähellä oli yksi tarkkailija. Itse erehdyin (josta ei kuitenkaan rangaistu) päästadionin ulkoseinää kiertäessäni nousemaan erään portaikon juurella olevan rastin jälkeen ylemmälle tasolle, josta mm. pääsi vilkaisemaan stadioniviheriölle. Rastilippu oli päältäpäin katsoen kyllä hakemassani kohdassa, mutta vain kerrosta alempana maanpinnan tasolla. Eikös kuitenkin päällekkäisistä kerroksista kartan pitäisi esittää sitä ylintä? Lopussa viimeisellä rastilla tuli vielä koodinlumentakupru ja pyörin epätietoisena edestakaisin kahden minuutin ajan, saaden 70 m matkalle kulumaan melkein 2 1/2 minuuttia. Omassa sarjassamme aikaerot olivat selviä, mitalsijoillakin minuutin luokkaa. Omaan sijoitukseeni 9./16 M75A:ssa täytyy olla tyytyväinen.

Suomalaismenestykseksi sprintissä jäivät neljä mitalisijaa: 1./M60, 3./M40, 2./W70 ja 3./W35.

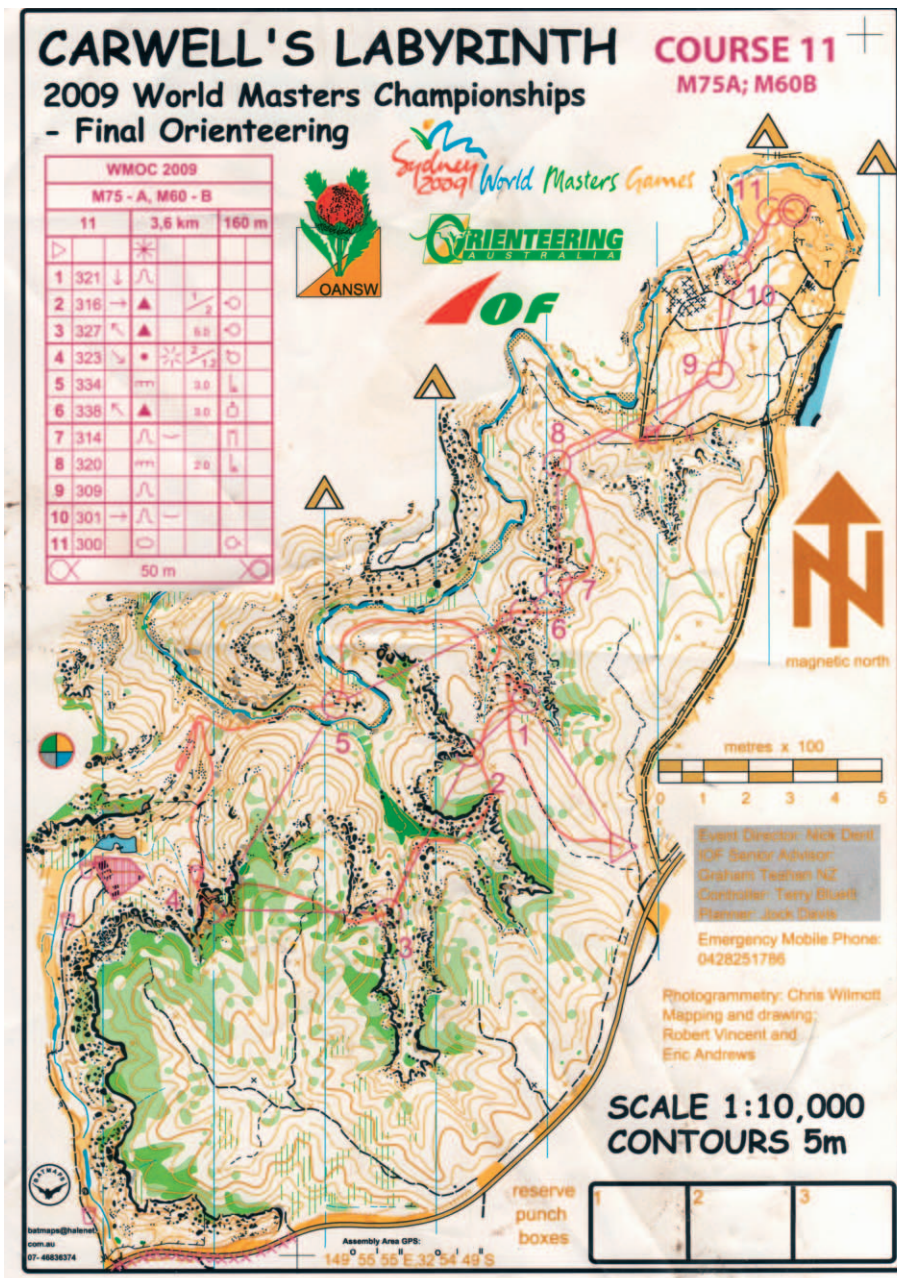
Seuraava päivä oli välipäivä ja varattu suunnistuskansan siirtymiseen uusiin asemiin Sinisten vuorten takana avautuvalle ylätasangolle. Alue on viljavaa maatalousmaata ja Wiradjuri -heimon ikimuistoista asuinalueita. Kisakeskus oli Lithgowin pikkukaupunki 800 metrin korkeudessa n.150 km Sydneystä. Siellä pidettiin avajaiset, suunnistajien barbeque -illanvietto ja iltamajuhla.

Olimme Maritan kanssa päättäneet matkastamme lopullisesti vasta n. 2 viikkoa ennen kisoja. Siinä vaiheessa majoituksen löytyminen netissä surfaillemalla näytti aluksi toivottomalta, jos halusi kohtuullisen lähelle kisapaikka- ja. Lopulta löytyi mallisuunnistuksen ja ensimmäisen karsinnan ajaksi 1860-luvulla rakennettu viihtyisä vierasmaja Mt.Victorialta, n.40 minuuttia kisapaikalta. Toista karsintaa ja finaalia varten onnisti vielä paremmin. O'Sullivanin perhe Kandosin pikkukaupungissa tarjosi huoneen omassa kodissaan, n.15 minuuttia kilpailukeskuksesta, heidän itsepalvelumajatalonsa tultua jo kuu-

kausia aikaisemmin varatuksi kisojen järjestäjien toimesta muille suunnistajille. Ennen tuloamme emäntä ilmoitti että jolleivät ole saavuttuamme koto- na on takaovi lukitsematta. Se kuulem- ma on normaalistikin lukitsematta, sil- lä "tämähän on Kandos", kuten emäntä sanoi. Kaiken lisäksi kesken oleskelu- amme isäntä lähti kolmeksi päiväksi golfaamaan itärannikolle ja emäntä sa- manaikaisesti sukulaisiin Sydneyyn, jättäen koko talon ja varsinkin jääkaap- pinsa käytettäväksemme. Tosi vieraan- varaista ja luottavaista!

Suunnistajaryhmille oli majoitusta aina Katoombasta ja Leurasta asti ja

va kiertotie. Valitsin jälkimmäisen ja pysyin hyvin kartalla rastille asti. Termiitinpesien lisäksi tukea tarjosivat kartalla olevat vihreät täplät, jotka osoittautuivat tuuhealataisiksi, 3-5 metrin pensaksi muun aluskasvillisuuden joukossa. Kaikilla radoilla oli yksi pitkä rastiväli, M75:ssä n.1400 m, jossa suora eteneminen oli paras vaihtoehto, kun reitillä oli vielä etenemis-suunnassa ohjurina puoliksi laho karja-aita. Edellisen päivän kohtuullisen sijoitukseni johdosta pyrin toisen karsinnan rastinotossa varmisteluun ja olinkin tyytyväinen 11. sijaani 36:n joukossa. Kahdenkymmenen sekunnin parannuksella olisi paitaan tullut finaalkilpailuun ylimääräinen rintanumero.

Ennen finaalia oli välipäivä jolloin aikaa jäi turismiin. Tällä alueella on mm. lukuisia pienehköjä viinitarhoja ja Mudgeen aluekeskus. Sydneyssä asuva 9-vuotias pojanpoikamme Aaro on innokas kalastaja ja kun oli sovittu tapaamisesta pojan perheen kanssa finaalin jälkeen katsastimme etukäteen pari patoallasta joissa on mahdollisuus rannalta kalastamiseen.

Finaalin kilpailukeskus oli sama kuin toisessa karsinnassa mutta metsään mentiin vastakkaiseen suuntaan. Vaikeusaste oli taas astetta kovempi sekä fyysisesti että teknisesti. Omalta osaltani jo ykkösrastille tuli hapuilua sen verran että 4 minuuttia myöhemmin lähtenyt Tage Ingemansson, jolle olin tähänastisissa kilpailuissa pärjännyt melko tasaväkisesti leimasi samanaikaisesti. 2-4 välin kuljimme samaa tahdista, mutta viidennelle Tage lähti kalliojyrkänteeseen oikeata puolta kiertäen, minä suuntasin juomarastin suuntaan, tarkoituksena rastille tulo puronotkelmaa seuraten. Tässä vaiheessa unohdettiin matkan mittaaminen, olin kuivuneesta puronotelmasta tulkitsevinani samoja mutkia kuin rastin lähellä olevassa puron osassa ja jäin yhden ruotsalaisen kanssa pyörimään n.300 metriä rastista länteen olevalle harjanteelle. Aikanaan sitten äkkäsimme virheen.

varausrulljanssi oli ollut käynnissä puolikin vuotta ennen kisoja. Vaikka turistikohteina Katoomba ja Leura ovat suurenmoisia, niin esim. kahteen viimeiseen kisaan niistä kertyy matkaa n. 110 km.

Mallisuunnistus ja ensimmäinen karsinta olivat Wollemin kansallispuiston liepeillä, n. 20 minuutin ajomatkan päässä Lithgowista ja molemmat tapahtumat samalla alueella, vain eri puolilla tulotietä. Oltiin n. 900-1000 metrin korkeudessa.

Vaikka mallisuunnistus lupaili jyrkkiä piirteistä, kallioista maastoa oli ensimmäinen karsinta suhteellisen helppokulkuinen ainakin lyhyemmillä radoilla. Termiitinpesät toimivat hyvinä majakoina paikannuksessa ja olivat rasti-pisteinäkin. Loivissa rinteissä matalat kuivat puronumat olivat myös tukena paikannuksessa. Alamäissä piti varoa helposti jalan alla pyöriä nyrkinkokoisia kiviä.

Toinen karsinta Yarrowood -karjatan alueella n.60 km eteenpäin pohjoisen suuntaan oli jo enemmän sitä mitä mallisuunnistus enteili. Heti lähdöstä 1. rastille oli valittavana joko oikotie syvän, kallioisen ja monihaaraisten notkoalueen läpi tai matkan kaksinkertaista-

Seuraavalle rastille yritin edetä termiitinpesiä, kuivuneita puronuomia ja vihreitä täpliä lukemalla mutta taaskin rasiinhaku alkoi liian aikaisin. Loppu meni sitten sujuvammin ja sijoitukseksi tuli M75A:ssa 15./18, häviötä voittajalle yli 1/2 tuntia.

Suomalaismenestys ”pitkillä” matkoilla oli aavistuksen parempi kuin sprintissä: 3./M55, 2. ja 3./M60, 2./M65 ja 2./M55.

Mallisuunnistuksen jälkeen pidettiin Lithgowin juhlakentällä suunnistuskisojen avajaiset. Kun kilpailut saatiin ensimmäisen karsinnan viimeksi starttaneita lukuunottamatta läpivietyä kuivissa, vaikkakin aluksi tuulisissa ja keväisen viileissä olosuhteissa niin avajaisiin sattui kisojen huonoin sää. Paikalliset esiintyjät oli jätetty ilman sadekatosta luonnon armoille. He tekivät parhaansa sateessa ja kylmässä tuulella ja taputukset olivat sitä kovempia mitä urhoollisemmin esiintyjät

kestivät rajuilman, esitysten taiteellista puolta väheksymättä.

Avajaisia seuranneen barbequen nauttimiseksi siirryttiin onneksi sisätiloihin. Kansa jonotti tarjoilutilan suljettujen ovien edessä ja näytti jo siltä ettei illasta selvitä parissa- kolmessa tunnissa. Mutta kun ovet avattiin ja homma pääsi käyntiin sujui kaikki liukuhinnoitettuna nopeasti.

Yhteenvetona suunnistuskisat sujuivat samalla hyvällä rutiinilla kuin aikaisemmatkin vastaavat. Järjestäjät olivat onnistuneet kokoamaan ison joukon talkoolaisia avukseen ja toiminta oli aussimaisen välitöntä ja iloista.

Yksityiskohta joka herätti keskustelua ja joka ei koskenut suunnistusta vaan Masters Gamesia yleensä oli kilpailijoiden akkreditointiprosessi ennen kisojen alkua. Akkreditoitumalla kukin kilpailija ja myöskin heidän mukanaan rekisteröityneet matkakumppaninsa saivat valokuvalla varustetut henkilökortit ja mm. myös hyvännäköiset sel-

käreput. Henkilökortin avulla oli 7.-19.10. välisenä aikana mahdollisuus käyttää Sydneyn kaikkia julkisia kulkuvälineitä ilmaiseksi, vaikkapa junalla aina Lithgowiin asti.

Mutta arvaahan sen mitä seuraa kun nämä tarvikkeet olisi jaettava yli 30.000 henkilölle neljässä päivässä. Kun itse olimme Sydneyssä jo viikko ennen kisoja laittauduin Olympiakylässä olevan Masters Games -kisakeskuksen oven taakse jo ensimmäisenä mahdollisena päivänä vartin ennen ilmoitettua avautumisaikaa. Siitä huolimatta jonotus kesti lähes 2 tuntia. Sprintin aikana kuulin että viime hetkellä Sydneyyn saapuneet suomalaiset olisivat edellisenä iltana joutuneet jonottamaan 3 1/2 tuntia mikä varmaan tuntui seuraavana päivänä jaloissa. Ehkä järjestäjätkin tunsivat tästä prosessista jonkinlaisen pistoksen sydämessään, ainakin kisojen yhteydessä tehdyssä mielipidekyselyssä tiedusteltiin mm. arviota akkreditoinnin onnistumisesta.

MESIKÄMMENIEN SJOITUKSET

Sprintti

M45B	7.	Sami Siirilä
M70B	12.	Seppo Siirilä
M75A	9.	Aage Lahtinen

Pitkänmatkan finaali

M45B	6 km	8.	Sami Siirilä
M70A	4,1 km	28.	Seppo Siirilä
M75A	3,6 km	15.	Aage Lahtinen

Kisatuloksia

SM-hiihtosuunnistus keskimatka 6.3.2010

KALEVAN RASTI

H65 6 km

10. Kalle Tolonen 36,49

SM-hiihtosuunnistus pitkämätka 13.3.2010 Sotkamo

D65

18. Ulla Huhtinen 1.33,48

H65

33. Rauli Pekkala 1.10,05

43. Veikko Huhtinen 1.18,45

SM-hiihtosuunnistusviesti 14.3.2010 Sotkamo

MESIKÄMMENILLE HOPEAA

H65

1. Savon Rasti 1 1.45,20

2. Mesikämmenet 1.49,04

- Rauli Pekkala 37,56

- Veikko Huhtinen 36,28

- Kalle Tolonen 34,38

SM-erikoispitkä Somero 23.5.2010

H65 9,5 km

66. Matti Mäkinen 2.33,53

D75 4,4 km

4. Eila Rintanen 1.23,54

AM-keskimatka Mäntsälä 1.6.2010

D75 1,37 km

2. Eila Rintanen 22,53

H60 2,44 km

11. Tapio Reijula 27,51

13. Tuomo Romula 28,15

H65 2,31 km

8. Matti Laitinen 27,30

10. Kalle Tolonen 28,01

19. Eino Pohjola 30,18

27. Matti Mäkinen 34,10

H70 1,94 km

19. Onni Ilonen 33,37

H80 1,37 km

3. Kyösti Saksman 35,16

Merkkipäiviä

2009

70 v. Kemppinen Sulo

Laaksonen Reijo

Saarinen Ossi

2010

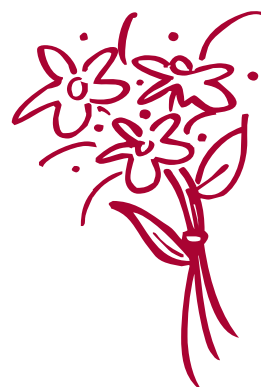
80 v. Mäkipää Antero

70 v. Romula Marjatta

Tolonen Anni

50 v. Manninen Reijo

Saarinen Jorma

Mesikämmenet Onnittelee !